

[Ingomar Petersen.]

til at bo med andre kategorier af borgere i dette land i stedet for at samles enkelte steder. Vi er vel i den situation i dag med den nuværende lovgivning, at det kollegiebyggeri, som bliver sat i gang efter de nugældende love, vil få en husleje, som de unge vanskeligt kan betale. Jeg tror, at vi også må se på hele problematikken om, hvor fint og flot det skal være, hvor luksuøse disse værelser skal være.

Jeg vil ikke helt afvise, at der i visse egne af landet kan være behov for at bygge kollegier, hvor man ikke kan integrere det i det almennyttige byggeri. Der vil nok ved visse uddannelsesinstitutioner i mindre byer være behov for kollegiebyggeri, og vi må i udvalget se på, om vi ikke også kan få dette klaret i lovgivningen. Selv om der eventuelt ikke de pågældende steder er et lokalt boligselskab, som kan tage sig af byggeriet, vil der i hvert tilfælde inden for det pågældende amts område være muligheder for at løse problemet.

De problemer, som vi i dag har omkring kollegiesektoren, er alvorlige, og vi kan ikke her i folketinget fortsætte med at have disse problemer; derfor må vi tage dem op til en hurtig og grundig udvalgsbehandling. Vi kan ikke fortsat have, at de unge iværksætter huslejeboycot osv., vi må have forhandling med kollegianerne, og vi må nå til et resultat.

Institutionsbyggeriet er også et vanskeligt problem, som kræver et indgående udvalgsarbejde, og jeg tror nok, at vi på dette område må have som hovedsigte, at boligpolitikken udformes således, at den også bliver i overensstemmelse med socialpolitikken og i overensstemmelse med de intentioner, som den nye bistandslov har. Samtidig må vi i allerhøjeste grad også have en vurdering af de økonomiske konsekvenser, og her vil jeg henvise til, at der er foretaget nogle allerede i PP. II i det socialpolitiske afsnit.

Hvor mange værelser og kollegieværelser vi skal bygge, tror jeg kræver en nøje overvejelse. Lovforslaget nævner et tal på 1.500, og i et aktstykke til finansudvalget for de fremtidige år taler man om et antal på 800 værelser, men med den beløbsramme for statsstøtte, der ligger til behandling i finansudvalget, vil man ikke kunne opføre

800 værelseenheder. Jeg går ud fra, at man ikke færdigbehandler denne sag i finansudvalget, før vi har fået en indgående drøftelse af dette vigtige problem i boligudvalget.

Annelise Gotfredsen (KF):

Det foreliggende lovforslags ønske om at integrere boliger for unge under uddannelse i det almennyttige boligbyggeri kan det konservative folkeparti i princippet støtte. Det er ikke tidssvarende fortsat at inddele boligbyggeri efter aldersgrupper, og det er rigtigt, som bemærkningerne fremhæver, at behovet for traditionelle kollegier blandt de unge synes vigende. Betænkelig finder vi derimod den i lovforslaget foreslåede ramme på 1.500 værelseenheder, som — skønt den jo ikke skal udfyldes — alligevel kan virke som en opfordring til fuld udnyttelse. Der har allerede været vanskeligheder ved at udleje værelserne til den nugældende leje i de dyreste boliger, og en lejeforhøjelse i det billigere kollegiebyggeri med det formål at udjævne lejen i det dyre har mildest talt ikke vist sig at være særlig populær blandt de uddannelsessøgende. Såvel samfundsøkonomisk som familiemæssigt var det nok ingen skade til, om unge under uddannelse, der endnu ikke har stiftet familie, i videre omfang blev boende i deres hjem, hvor der var mulighed derfor.

Men bevillingsrammen til opførelse af boliger for unge må også ses i forhold til reglerne i kapitel X om de sociale institutioner. Der er her tilstræbt en forenkling af reglerne om offentlig støtte til socialt byggeri og i administrationen, og i det omfang er vi naturligvis velvillige over for forslaget. Det er imidlertid væsentligt, at boligpolitikken, i særdeleshed hvor der er tale om at yde offentlige tilskud, udformes i overensstemmelse med samfundets sociale behov, og at man også her nøje iagttager, at samfundets ressourcer udnyttes optimalt.

De ca. 300 lette kollektive boliger for ældre, som forslaget maksimerer til opførelse årligt, er kun en lille del af det byggeri på dette område, som Perspektivplan II forudsætter tilvejebragt inden 1987. Alternativet for ældre og svagelige, såfremt behovet for kollektive boliger ikke kan opfyldes, er de også i drift langt dyrere plejehjem, og det må ikke glemmes, at en anbringelse på plejehjem af ældre, som kunne